

Gunn Iversen Stokke, Trøndelag fylkeskommune, oppsummerte konferansen slik:

Da er det tid for å avslutte to dager med plan og politikk. Det har ikke vært enkelt å lage en oppsummering av dette, men jeg skal forsøke.

Vi startet dagen med en Trønderfilm, som Anne Marit også sa, man kan fort bli stolt av dette og også rørt.

Et stikkord i begynnelsen av samlinga var regional samhandling. Har vi i løpet av disse to dagene klart å finne noen svar?

I 2030 skal Trøndelag

I 2030 skal Trøndelag

Det skal vi sikkert, men hvordan kommer vi dit?

En ting er iallefall sikkert, i 2030 skal Trøndelag markere 1000 år, ikke bare for Trøndelag, men for hele nasjonen.

Jon P. Knudsen sa det enkelt da vi starta dagen - ta tak sjøl, utnytt det vinduet som er mens statsråd Meland tenker. Det tror jeg var smarte ord og ei god oppfordring.

Det har vært brukt mange fine ord, mange nye ord og mange vanskelige ord. Som Knudsen sa det i sitt foredrag, neoklassiske posisjoner i en evolusjonær posisjon innrammet i rasjonalitetsformer som står i et institusjonelt utvekslingsforhold.

Eller slik som jeg oppfatta det; kan vi få til noe nytt og bedre med et samla Trøndelag? Kan vi endre gammelt tankesett?

Jeg mener at mye av de rådene vi har fått er tanker vi selv også har hatt og diskutert, blant annet at vi skal bruke mangfoldet i Trøndelag, utvikle våre fortrinn. Noe annet vi også har skjönt helt av oss selv, er at regjeringen forventer at vi skal løse flere oppgaver med mindre penger!!!

Men så var det oppgavene da, kommer de og hvordan vil det bli? Det er nyttig for oss å få høre hva som må til for at fylkesnivået skal styrkes og bestå, men jeg kunne ønsket meg at flere sentrale storting- og regjeringsspolitikere også hadde deltatt i lignende samlinger og fått med seg Knudsens klare anbefaling, det at man må depresisere nasjonal politikk som forutsetning, og la regionen utforme og implementere etter regionens behov. Vi må på banen og si, sånn vil vi ha det, sånn må det bli:)

Og da kom vi inn på en ting til, som jeg er opptatt av. Det man sa, var at det er en ubalanse mellom Trondheim og resten av fylket, ja det er det sikkert, men det blir iallefall ikke oppfattet positivt når man hele tiden drar fram at det er Trondheim og resten. Det kan da like gjerne være vår styrke. Vi må utnytte at det er forskjellige miljøer, bedrifter, naturressurser i fylket og få dette til å spille sammen til det beste for hele Trøndelag.

For som det ble sagt i panelet, så har vi en stor variasjon og mange muligheter, og vi har det som skal til for å komme dit vi vil. Utnytte ressursene der de er, for å bygge et sterkt Trøndelag.

Og så ble det understreket fra en av våre ordførere, vi må lære av hverandre, besøke hverandre, ikke kopiere, vi må heie på hverandre, da vil vi få ei utvikling. For selv om mye kan oppleves annerledes i de forskjellige områdene i storfylket, så har vi også en felles identitet, vi heier på de samme sportsutøverne, digger de samme trønderske artistene, besøker Spelet på Stiklestad fordi det er en del av vår felles historie, sitter klistret foran tv-skjermen når det sendes direkte fra Nidarosdomen osv

Så kom Glemmestad fra ekspertutvalget for forenklinger fram, og fortalte oss noe vi egentlig vet; det er alt for mange tilskuddsordninger, mange mangler etterlevelse, har uklare effekter er uoversiktlige og dyre i drift.

For en politiker og helt sikkert for en byråkrat var det oppløftende og høre om det arbeidet som gjøres med å spisse ordningene, forenkle og sortere slik at de virker etter hensikt, blir enklere å finne og også forvalte.

For tenk det, at man bruker 600 mill i året til administrasjon av disse ordningene...

Må si at han gjorde meg lykkelig med sin korte oppsummering:

Mer helhetlig statlig styring, samle forvaltningen av porteføljen, gi kommunene større lokal handlefrihet og la oss få et mindre byråkrati på området.

Panelet var også begeistret og applauderte mer målretta tilskudd, mer sjøråderett. Det var full enighet om at forenkling må til slik at det også blir enklere å finne ordninger man kan benytte seg av og at de framstår slik at man vet om man etter en stund blir sittende med kostnader tilknyttet dette selv, eller om støtten vil avsluttes etter noen år.

Det har dessverre vært sånn at man har hoppet på de ordningene man har blitt lokket med på og som senere har vist seg dyre for kommunen.

Jeg må si at den turen opp til Rusaset var en høydare. Daniel Johansen er en fremragende formidler og det er lett og bli revet med. Tenk det at dem har klart å anlegge en så flott tursti, til bare 450 kr/m.

Da er det iallefall ikke Vegvesenets handbøker som er blitt brukt, da har man raskt kommet opp i det 6-7 dobbelte. Det er noe å tenke på.

Imponerende fugleliv også, traner som snavler vipper, svaner som holder folket våken om natta og tar strømmen flerer ganger i uka, ørn, hubro om mer. For en jobb det må ha vært å traue ut et så stort område. Imponerende historie og imponerende jobb.

Dagen i dag starta med skryt....typisk Finn Olav, typisk Ørlending, men jeg vil innrømme det, dem har mye å skryte av også.

Samhandling mellom politikk, administrasjon og innbyggere var første innledning.

Da slo det meg noe som ble sagt i går. Politikerne bestemmer at man må ta tak i alle lårbensbruddene i kommunen, helse og oppvekstveddelinga tar tak i dette med kartlegginger etc, teknisk strør mer og publikum blir fornøyd. Samhandling:) enkelt, men viktig.

Skryt vart det også når rådmannen i Inderøy kommune fikk ordet. Sikkert helt på sin plass det også, vi har jo fabelaktige kommuner i Trøndelag.

Men også disse kommunen har sine utfordringer og som oftest er det økonomien som er hodepinen. Da må endringer gjøres, men budskapet var vel egentlig at dialog

med innbyggerne, brukerne av tjenestene er viktig og avgjørende for godt resultat. Rolleavklaring og mandat også.

Bolken Samarbeid mellom NTNU og kommunene, der var det mye vi kan ta tak i. Som det ble sagt må de vite hvilke behov man har, for deretter og bidra med kompetanse på feltet. Vi kan ikke sitte og vente på at det blir tatt kontakt, vi må tørre å være frampå og ta kontakt. Presentere et behov eller en utfordring kommunen står ovenfor. Da skal du se at det kan komme mye godt ut av det.

Vi fikk jo presentert en rekke suksesskriterier for samarbeide, det må vi utnytte, da vil vi klare å utvikle kommunen vår, regionen og Trøndelag. Beskjedenhet kler oss ikke.

Så kom ungdommen inn på podiet, alltid inspirerende å høre om hvordan de jobber. Hvor tydelig dem er på sin rolle, hvorfor skal man engasjere seg og hvor viktig det er med en arena for ungdommen også.

Og for oss som er litt eldre, har vi nok ikke alltid gode ungdomsbriller på oss og treng påminnelser fra ungdommen selv.

Og det ble understreket viktigheten av at de involveres tidlig i prosessen. Dette må vi tilrettelegge for i kommunene og fylket.

På fylkestinget er alltid ungdommen invitert til å holde en appell eller en info under møtet. Nyttig for oss med korreksjoner og innspill fra ei gruppe som ikke er veldig representert i tinget eller kommunestyret.

Klar oppfordring: Vi må ta ungdommenes meninger og forslag på alvor selv om det ikke ganger egen agenda. Vi må bli flinkere til å ha fokus på KLART SPRÅK. Ikke bare for ungdommen, men for oss alle.

En digresjon: Skaun er i gang med å restarte ungdomsråd. Vi har hatt det tidligere, nå har det vært nede ei tid, men vi er snart oppe å gå igjen.

Medvirkning er både mål og virkemiddel, det ble tydelig i presentasjonen av områdeløftet på Kolstad-Saupstad. Tror vi kan lære mye av Trondheim kommune alle sammen, det er dette som er så bra. Vi skal lære av hverandre, besøke hverandre og heie på hverandre. Det må stå igjen etter disse to dagene.

Til slutt fikk vi et svært interessant foredrag om endringsledelse.

Jobb som Rambo i en fylkeskommune....ja kanskje det hadde vært noe å ansette...nei vi fikk vel heller høre at det var ikke veien å gå. Men å lese 6-700 sider med statistikk er vel heller ikke veien å gå.

Vi er verdens beste land å bo i, med og på grunn av høy kvalitet på offentlig sektor. En offentlig sektor som gjennom konstant fornying og forbedring fortsatt er og blir av høy kvalitet.

Det er noe å ta med seg tilbake på jobb. Det må være noe å være stolt av.

Gå nå hjem vær stolt, løft hode, takk for oppmøte og vel hjem